

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

ALGORYTMY GEOMETRYCZNE

Ćwiczenie 4

Autor:

Andrzej Zaborniak
Informatyka, rok II gr. 4

08.12.2022 r.

1 Specyfikacja techniczna

Parametry techniczne komputera na którym zostało wykonane ćwiczenie:

Procesor: Intel® Core™ i7-5600U CPU @ 2.60GHz × 4

Karta graficzna: Mesa Intel® HD Graphics 5500 (BDW GT2)

Pamięć RAM: 8,0 GB

System operacyjny: Ubuntu 22.04.1 LTS

Wersja GNOME: 42.4

Użyty język programowania: Python 3.10.6

Wykorzystany program: Jupyter Notebook

1.1 Narzędzie graficzne

W ćwiczeniu do wizualizacji użyte zostało narzędzie, które było rekomendowane na laboratoriach. Dane testowe można wprowadzić za pomocą myszki, ale została również zaimplementowana funkcja *generate_random_lines*, która przyjmuje jako argumenty: liczbę odcinków oraz zakres z którego odcinki będą losowane. Tak jak mówi nazwa, generuje ona zadaną ilość odcinków na zadanym przedziale.

Odcinki te spełniają następujące kryteria:

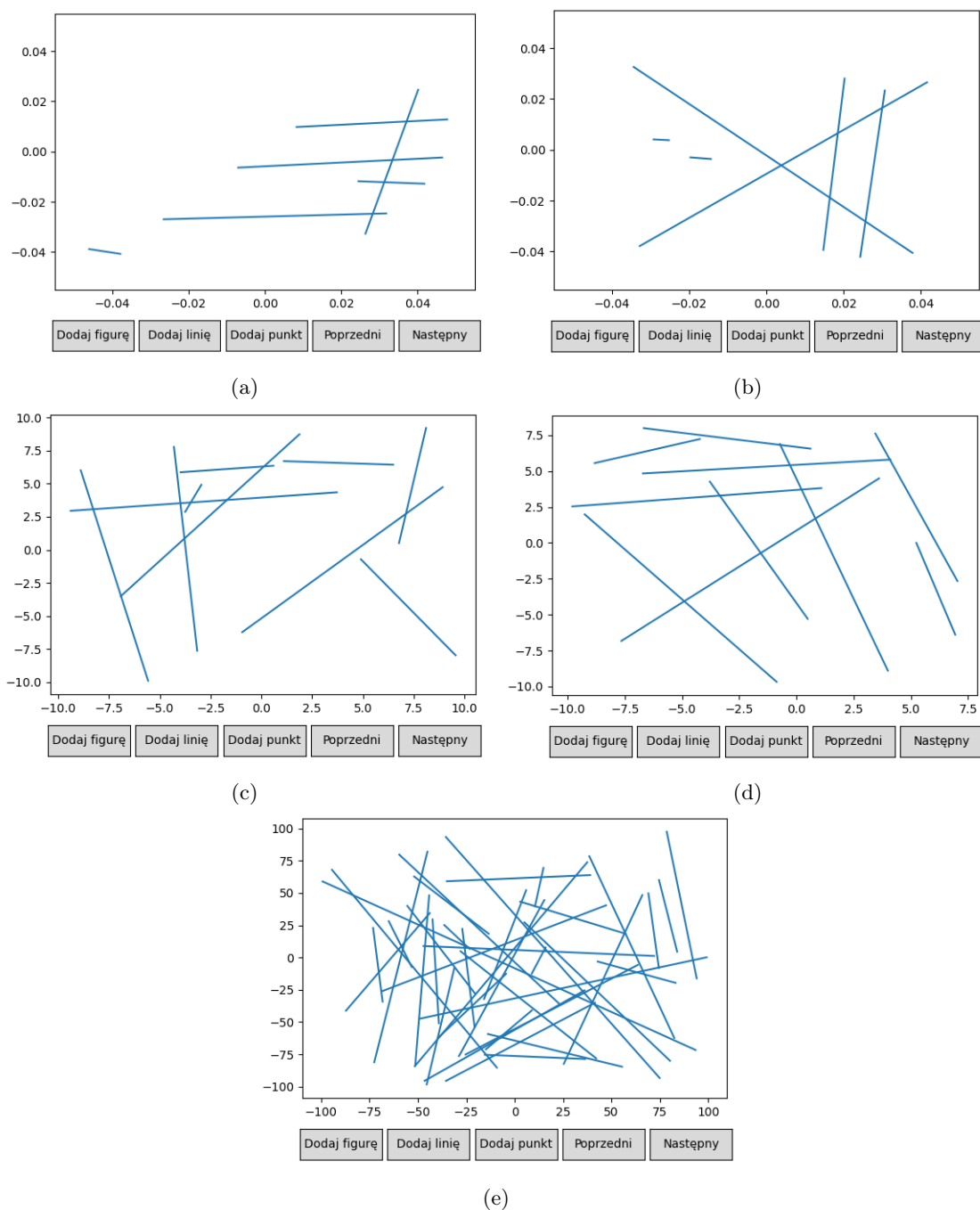
- żaden odcinek nie jest pionowy,
- zbiór nie posiada dwóch odcinków mających początki o tych samych współrzędnych x-owych.

Dodana została również opcja zapisu danych do pliku csv.

2 Zbiór odcinków

Poniższe obrazki przedstawiają zbiory odcinków na których został przetestowany zaimplementowany algorytm.

Pierwszy zbiór oraz drugi został zadany ręcznie za pomocą myszki, zaś 3 kolejne wygenerowane za pomocą wcześniej opisanej funkcji.

Rysunek 1

3 Ćwiczenie

3.1 Struktury stanu

Do przechowywania struktury zdarzeń jak i stanu zarówno w wyszukiwaniu jednego jak i wszystkich przecięć odcinków został użyty SortedSet zaimportowany z biblioteki sortedcontainers. Struktura

ta działa na podstawie drzewa BST, dzięki czemu operacje wykonywane na niej są w czasie $\log(n)$, gdzie n jest liczbą aktualnie trzymanych w niej elementów.

W strukturze przechowującej zdarzenia Q trzymane są punkty z końców odcinków oraz punkty przecięć wszystkich par odcinków aktywnych, które kiedykolwiek były sąsiadami w strukturze. Dane te są posortowane względem x -ów.

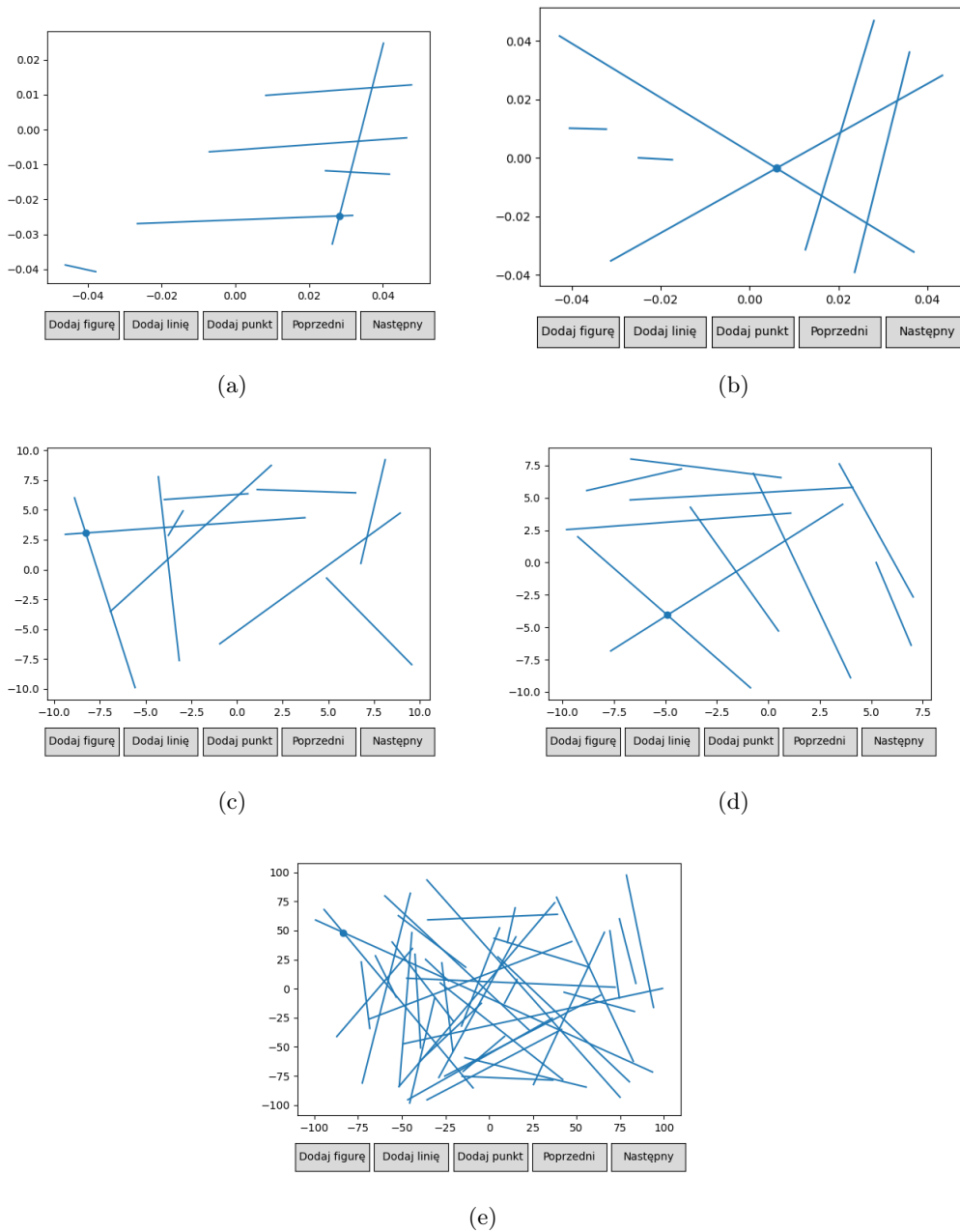
Struktura stanu T również jest zaimplementowana w `SortedSecie`, oraz jest posortowana względem współrzędnych y -owych, są w niej trzymane odcinki, które aktualnie przecina miotła.

Aby ułatwić przechowywanie jak i operowanie na punktach oraz odcinkach zostały napisane specjalne klasy: `Point` oraz `Line`.

Klasa `Point` oprócz współrzędnych przechowuje również zmienne: *one* i *two*, które odpowiadają indeksom linii z których dany punkt pochodzi. Jeżeli punkt jest początkiem lub końcem odcinka który został podany to obydwie wartości są takie same, zaś w przypadku gdy punkt powstał poprzez przecięcie się dwóch odcinków, zmienne przechowują odpowiednio indeksy prostych które się przecięły.

Klasa `Line` przechowuje dwa punkty (początek, koniec) oraz stałe a i b z równania: $y = ax + b$, które pomagają w późniejszym sortowaniu linii według współrzędnej y -owej w strukturze stanu T .

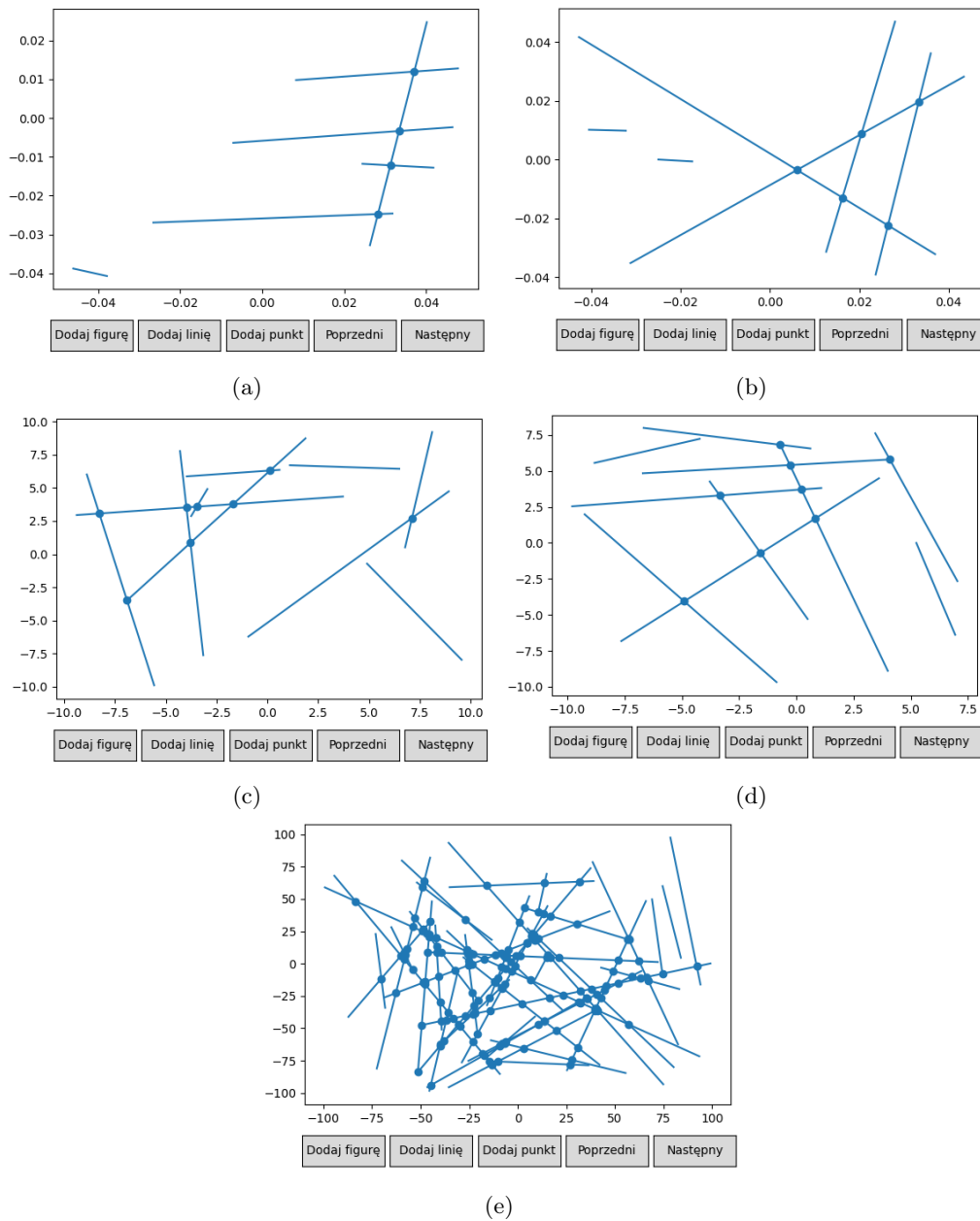
3.2 Wykrywanie jednego przecięcia

Rysunek 2

Powyższe rysunki przedstawiają poprawne działanie zaimplementowanego algorytmu.

3.3 Wykrywanie wszystkich przecięć odcinków

Rysunek 3

3.3.1 Zapobieganie duplikatów

Znajdując nowy punkt przecięcia, algorytm sprawdza czy nie jest on duplikatem. Wykorzystuje on fakt, że para linii może przeciąć się tylko raz w jednym miejscu. Dla nowego punktu sprawdzane są wszystkie poprzednie, czy któryś punkt nie posiada takich samych parametrów *one* oraz *two*, ponieważ to by oznaczało, że punkt który tworzą zadane dwie proste jest już dodany.

3.3.2 Wykrywanie przecięć

Przecięcia odcinków są wykrywane z wykorzystaniem wyznaczników i rozwiązania dwóch równań wyznaczonych przez punkty tworzące odcinki.

3.3.3 Zdarzenia

Wyróżniamy trzy rodzaje zdarzeń:

- początek odcinka,
- przecięcie się odcinków,
- koniec odcinka.

W przypadku punktu początkowego aktualizowany jest punkt X który zawiera się w strukturze *Line*. Dzięki temu w przypadku dodania nowej linii do struktury stanu T , zostaje ona przyporządkowana w odpowiednie miejsce względem aktualnego położenia miotły.

Nowo dodana linia może mieć maksymalnie dwóch sąsiadów (górnego oraz dolnego), to właśnie z nimi sprawdzam czy linia się nie przecina.

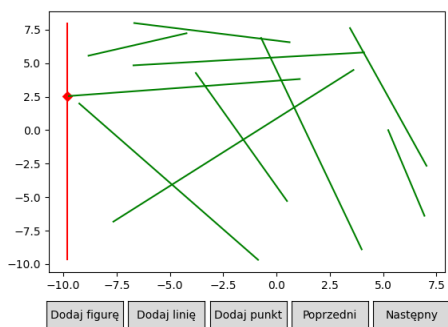
W przypadku w którym miotła znajduje się w punkcie przecięcia, obydwa odcinki tworzące przecięcie są usuwane ze struktury po czym miotła jest przesunięta o znikomą wartość w prawo (dodatnim kierunku x), dzięki czemu przy ponownym wstawieniu linii do struktury są one zamienione miejscami.

Po zamianie odcinki mogą przyjąć nowych sąsiadów (ponownie górnego oraz dolnego) i to właśnie z nimi algorytm ponownie sprawdza czy nie powstaną nowe przecięcia.

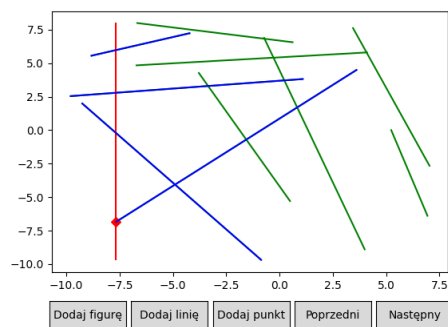
Po dojściu do punktu końcowego odcinka ponownie sprawdzani są sąsiedzi oraz możliwe z nimi przecięcia, po czym jest on usuwany ze struktury.

3.4 Wizualizacja działania algorytmu

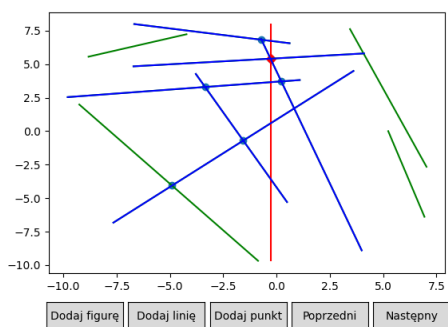
W wizualizacji odcinki które aktualnie przecina miotła są koloru niebieskiego, zaś te które zostały lub dopiero będą przetworzone przez miotłę są koloru zielonego.

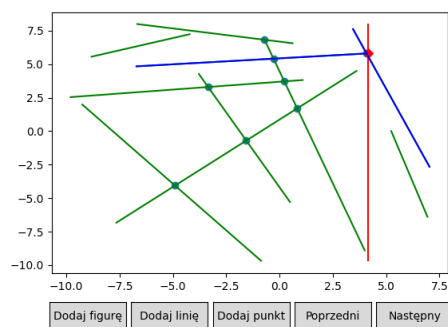
(a)

(b)

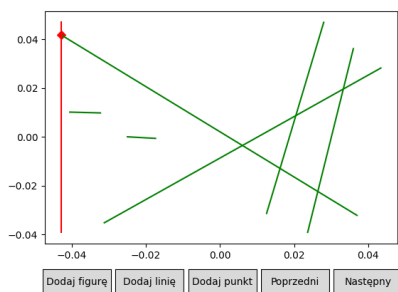

(c)

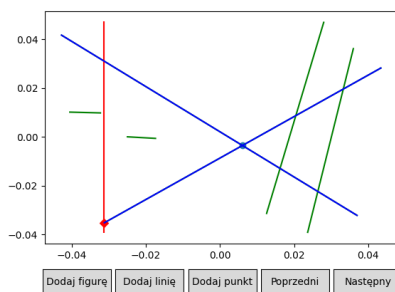

(d)

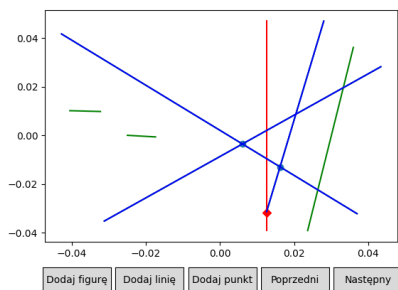
Rysunek 4

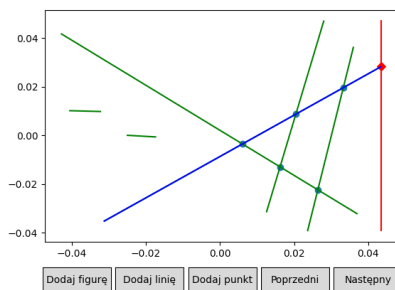
(a)

(b)

(c)

(d)

Rysunek 5

4 Wnioski

Algorytm dla wszystkich danych zadziałał poprawnie, wykrywając wszystkie punkty przecięć. Jednym z problemów, które można było napotkać podczas implementacji algorytmu jest możliwość wystąpienia duplikatu punktu. Mając na uwadze, że nie operujemy na liczbach całkowitych, przechowując i porównując współrzędne punktów przecięć oraz punktów wcześniej wyznaczonych moglibyśmy błędnie porównać wartości z uwagi na możliwy błąd przy liczeniu dokładności. Dlatego najlepszym zastosowanym rozwiązaniem jest przechowywanie dla każdego punktu dwóch indeksów odcinków z których on powstał.

Program po zakończeniu działania zwraca listę współrzędnych przecięć oraz punkty jako obiekty posiadające informacje z jakich dwóch odcinków powstał dany punkt.